

men derfor tror jeg ikke, at vi behøve at tænke paa, at Sverige og Danmark nogen Ginde skulle møde hinanden uden som Venner. Hvor som helst vi ellers vende os hen, tror jeg nok, at Overmagten er given. Jeg vil nødig tage Hensyn til, hvad den højtærede Minister har omtalt med Hensyn til England, der kan udruste sine 54 Skibe i faa Dage. Vi kunne gaa til andre Magter end England og se, hvad de ere i Stand til at præstere i kortere Tid, og hvorledes de kunne være her i endnu kortere Tid. Med Hensyn til Sødefensionen har jeg heller ikke ment, at det kun var Torpedo- og Patrouillebaade, der skulde anvendes. Det var en Misforstaaelse. Nej, det, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa, var, at det Materiel, vi havde af Skibsmateriel, altsaa enten større eller mindre Skibe — og det var 11 — disponerede kun over Forlabekanoner, og jeg kan ikke tillægge Forlabekanonerne nogen Betydning i den Kamp. Det tror jeg er illustreret ved Skudhastigheden. Krydserne, som jeg talte om vare byggede i de seneste Aar, mente den højtærede Minister, at jeg ansaa for at være brugeligt Materiel. Ja, til sit Brug, men egentlig ikke til Krigsbrug. Nej, hvis man vil have Krigsmateriel, særlig hvis man har tænkt paa at operere uden for Kjøbenhavn, enten ved Sjæder eller i Store Bælt eller Norden for Sjælland, bør man tage Torpedojagere. Dem have vi ingen af. I Østersøen kunde vi jo vente at faa at gøre med Torpedobaade i meget stort Tal, og her synes jeg, at Torpedojagere ere et meget bedre Materiel end Krydsere, selv om vi kunne bruge disse til Stationsstibe. — Angaaende den egentlige militære Side af Sagen ytrede den højtærede Minister, at det væsentligste for ham var at værges Rydterne. Ja, det kunne vi vistnok være enige om, naar man kan værges dem; men dette er ogsaa Betingelsen, og jeg har ment, vi kunne ikke udføre det med det Materiel, vi have. At jeg derfor naturligvis først og fremmest ønsker, at vi kunne faa et saadant Materiel, hvormed vi kunne gøre det, er sikkert; men derfra er der jo et meget langt Skridt til at vi virkelig faa det. Selv om jeg kunde anbefale, at vi fik noget Materiel til, hvad man kunde kalde en Rekonstruktion af Flaaden, kan jeg ikke se, at vi, uden at der maa sættes et fleraarigt Program med store eller større Bevillinger, kunne naa det Maal, som jeg tror alligevel stadig skinner igennem i det nuværende Forsvarssystem, nemlig at vi kunne optræde paa Søen. Intet skulde være mig kærere, end om vi kunde naa det. Hovedpunktet her er imidlertid — og det er

det, jeg har sat frem for alle Partier —: Lad os endelig en Gang faa Klarhed i det! Lad os faa det sagt rent ud, og lad os vide, hvordan vi sidde i det! Man siger, at Fædrelandskærligheden træver, at vi kunne slaas. Sa vel, det tror jeg ogsaa er rigtigt, og det tror jeg, enhver dansk Mand vil være med til, men vi maa ogsaa regne med andre Faktorer, og jeg mener, at hele Regnestykket bør komme frem nu under Forhandlingen om Søværnsloven. Den højtærede Minister ligesom ogsaa det ærede Medlem fra Tisted (Trolle) ønskede, at jeg skulde skaffe dem Materiel. Ja, det er jo, om jeg saa maa sige, et kristeligt Ønske, men jeg kan naturligvis aldeles ikke her være den disponerende, saa meget mere som det kun er min egen private Anskuelse, jeg her har tilladt mig at give til Kende. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Personellet, og hvad den højtærede Minister bemærkede om capitaines de vaisseau, at de kom lige efter Admiraler og Kontreadmiraler, tillader jeg mig at holde mig til den anden Side af Kanalen, hvor jeg for øvrigt ogsaa tror, den højtærede Minister selv ser sine Forbilleder. Der har man en Klasse, som hedder Commodores (Marineministeren [Ravn]: Ikke fast!). Nej, men det er dog Folk, som man særlig vælger til at føre Estadre. Her er det, jeg mente, at man vilde have større Fordel ved f. Eks. at have 8 at vælge imellem, end ved som nu kun at have een Viceadmiral og to Kontreadmiraler, af hvilke sidste endda den ene er paa Værfstet, saa at man i Virkeligheden kun har een tilbage (Afbrudelse af Marineministeren [Ravn]). Ja, saadan stiller det sig for mig. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kaptajner og Kaptajnløjtnanter mente den højtærede Minister, at det var mere en Titelsag; man kunde for den Sags Skyld ogsaa gerne kalde dem Kaptajn-Løjtnanter. Jeg tror just ikke, man skulde gaa den Vej, thi vi have jo — og det har den højtærede Minister selv været med til — uniformeret dem som Stabs-officerer, og jeg tror, at naar man optræder med 4 Kaptajner i et Skib, ser det ud for alle fremmede, som vi dog en Gang imellem staa i Forbindelse med, som om de ere fire Stabs-officerer, og det er jo Udseendet, der her gør Udslaget. Man gaar ikke hen og spørger en Mand: Er De Stabs-officer eller ikke? Vare alene de ældre af Kaptajnerne uniformerede som Stabs-officerer, var der mere Harmoni i Tingene, og lad der saa være en Mellemklasse, Kaptajnløjtnanter, saa at man slipper for som nu at have 2 Kaptajner i et mindre Skib, Officerer, som altsaa ere lige i Rang, men hvoraf den ene er aldeles under-